

Plakat z wystawy z obrazem Tadeusza Boruty

3 obrazy olejne Tadeusza Boruty z cyklu „Św. Franciszek oddaje się pod opiekę Kościoła” zaprezentowane zostały na wystawie: „Artyści z Krakowa. Generacja 1950-69” w Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOC AK w dniach 29.10.2020 do 08.06.2021r.

MOC AK należy do najważniejszych muzeów sztuki współczesnej, mające olbrzymie oddziaływanie na recepcję sztuki najnowszej w kraju i zagranicą. Wystawa "Generacja 1950-69" prezentuje najwybitniejszych twórców związanych z Krakowem, urodzonych w latach 50. i 60. XX wieku. Wystawa ukazuje dominujące trendy i inspiracje w tym pokoleniu artystów, które wyraża się w różnych mediach. Prezentowany na tej wystawie obraz T. Boruty, jest głównym motywem promującym wystawę (jest na plakacie, banerach i okładce katalogu).

<https://www.mocak.pl/artysci-z-krakowa-generacja-1950-1969>

Banery z wystaw na budynku MOCAK-u

Plakaty z wystawy na ulicach Krakowa

Aktualne wystawy

Aktualne projekty

Zapowiedzi wystaw

Kalendarz

► Archiwum

Wirtualne zwiedzanie

„Czwartki z Kolekcją”

Autobus MOCAK-u

Strona główna » Wystawy » Archiwum » Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969

Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969

29.10.2020 – 30.05.2021

Tadeusz Boruta, *Św. Franciszek oddaje się pod opiekę Kościoła*, 2003, olej / płótno, 185 x 275 cm, courtesy T. Boruta

Wystawa prezentuje twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To trzecia ekspozycja z cyklu zainaugurowanego przez MOCAK w październiku 2015 roku. Celem tej serii jest przegląd sztuki w mieście, które przez wieki było jej stolicą.

W Krakowie otwarto pierwszą akademię sztuk pięknych (1818), pierwsze muzeum narodowe (1879) oraz pierwszy instytut historii sztuki (1882) w Polsce. To pod Wawelem narodziły się Młoda Polska czy kluczowe dla historii polskiej sztuki współczesnej I i II Grupa Krakowska. Niezgoda twórców na zastaną rzeczywistość pozostawała w kontrze do lokalnego konserwatyzmu, bo jak zauważył Boy-Żeleński, „sztuka w Krakowie to była jedyna siła, która się mogła przeciwstawić pałacom”[1].

Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie, dystans do świata, poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji. Dla wielu z tych artystów ma znaczenie czas studiów w krakowskiej Akademii, kiedy musieli się zderzyć z tradycją uczelni – przyjąć jej zasady lub się im przeciwstawić. Kolejnym wyzwaniem była konieczność ustosunkowania się do filozofii sztuki przekazywanej przez wykładowców, między innymi Janinę Kraupe-Świdorską, Jerzego Nowosielskiego, Zbigniewa Grzybowski, Mieczysława Wejmana. Jednak wspólnota doświadczeń, współdzielenie pracowni, praca dydaktyczna na ASP i Uniwersytecie Pedagogicznym, przynależność do związków nie ukształtowały jednorodnego środowiska artystycznego.

Celem wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał zobrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty i instalacje. Część autorów odniosła międzynarodowe sukcesy, część tworzy w lokalnej prywatności. Dzięki temu zestawieniu ekspozycja rozszerza obraz krakowskiej sceny artystycznej.

W towarzyszącej wystawie polsko-angielskiej publikacji, planowanej na początek listopada 2020 roku, znajdują się teksty kuratorów, Marii Hussakowskiej, Agnieszki Jankowskiej-Marzec i Sebastiana Stankiewicza kreślące lokalny kontekst prezentowanej sztuki. Druga część obejmować będzie biogramy artystów, zdjęcia pracowni oraz reprodukcje dzieł prezentowanych na wystawie. Uzupełnieniem będą odpowiedzi twórców na pytania: „Czy inspiruje Cię tradycja Krakowa? Jeśli tak, to w jaki sposób odzwierciedla się to w twoich pracach?” oraz „Jakie powinny być zadania sztuki?”. Ostatnie z nich zostało zadane przez Mieczysława Porębskiego w związku z I Wystawą Sztuki Nowoczesnej w Pałacu Sztuki w 1948 roku.

Miejsce:

Budynek A, poziom 0

Data wystawy:

29.10.2020 - 30.05.2021

Wernisaż:

29.10.2020 godz. 11–21

Artyści:

Bogdan Achimescu
Bogusław Bachorczyk
Zbigniew Bajek
Andrzej Bednarczyk
Tamara Berdowska
Tadeusz Boruta
Robert Bubel
Halina Cader
Marek Chlanda
Marek Choleńowski
Ignacy Czwartak
Wojciech Cwiartniewicz
Marta Deskur
Alek Janicki
Krzysztof Klimek
Stanisław Koba
Wojciech Kopczyński
Piotr Lutyński
Krystyna Orzech
Marcin Pawłowski
Lech Polcyn
Artur Przebindowski
Adam Rzepecki
Zbigniew Salaj
Łukasz Skąpski
Jacek Sroka
Grzegorz Świątelnia
Artur Tajber
Tomasz Jerzy Vetulani
Wojciech Wilczyk
Alicja Żebrowska

Kuratorzy:

Monika Koziół
Martyna Sobczyk

<https://www.mocak.pl/artysci-z-krakowa-generacja-1950-1969-publikacja>

▼ Publikacje

Katalogi

Inne

Wydawnicza działalność naukowa

► MOC AK Forum

Filmy

Strona główna » Wydawnictwo » Publikacje » Katalogi » *Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969*

Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969

Przejdź do
wystawy

Publikacja podzielona jest na dwie części. W pierwszej znajduje się tekst kuratorski oraz eseje trójki zaproszonych autorów. Maria Hussakowska podejmuje rozważania na temat relacji miasto – sztuka, kluczowych postaci, miejsc i inicjatyw kształtujących lokalne środowisko. Fenomen jednej z najważniejszych pod tym względem instytucji – Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki – analizuje Agnieszka Jankowska-Marzec. Tekst Sebastiana Stankiewicza to rys historyczny oraz opis reguł funkcjonowania Otwartej Pracowni – jednego z najciekawszych stowarzyszeń artystycznych w Krakowie. Druga część publikacji poświęcona poszczególnym artystom obejmuje ich biogramy, zdjęcia pracowni oraz reprodukcje dzieł prezentowanych na wystawie. Jej uzupełnienie stanowią odpowiedzi twórców na pytania o wpływ tradycji Krakowa na ich pracę i o zadania sztuki.

Artyści (autorzy reprodukowanych prac): Bogdan Achimescu, Bogusław Bachorczyk, Zbigniew Bajek, Andrzej Bednarczyk, Tamara Berdowska, Tadeusz Boruta, Robert Bubel, Halina Cader, Marek Chlanda, Marek Choloniewski, Ignacy Czwartos, Wojciech Ćwiertniewicz, Marta Deskur, Alek Janicki, Krzysztof Klimek, Stanisław Koba, Wojciech Kopczyński, Piotr Lutyński, Krystyna Orzech, Marcin Pawłowski, Lech Polcyn, Artur Przebindowski, Adam Rzepecki, Zbigniew Sałaj, Łukasz Skąpski, Jacek Sroka, Grzegorz Sztwiertnia, Artur Tajber, Tomasz Vetulani, Wojciech Wilczyk, Alicja Żebrowska

Język publikacji: polski, angielski

Redaktorzy: Monika Koziół, Martyna Sobczyk

Teksty: Maria Hussakowska, Agnieszka Jankowska-Marzec, Monika Koziół, Martyna Sobczyk, Sebastian Stankiewicz

Przekład: Anda MacBride

Projekt: Rafał Sosin

Format: 210 × 270 mm

Liczba stron: 272

ISBN: 978-83-65851-43-7

Rok wydania: 2020

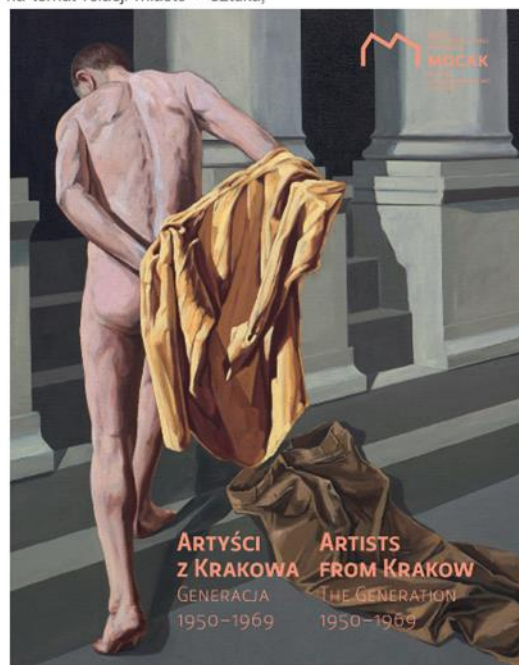
Katalog wydany w związku z wystawą:

Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969

Kuratorzy: Monika Koziół, Martyna Sobczyk

Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOC AK

29.10.2020–21.3.2021

Pracownia artysty
Artist's studio

Malarstwo, rysunek. Dyplom w pracowni Stanisława Rodzińskiego na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (1983); doktorat (2003); habilitacja (2005); profesura (2013). Członek Polskiej Akademii Umiejętności. Kurator wystaw, autor książek o sztuce. W latach 80. jeden z twórców ruchu kultury niezależnej. Od 2010 roku kieruje Zakładem Malarstwa w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Twórca polichromii, witraży i obrazów monumentalnych w obiektach sakralnych i świeckich. Zdominowana przez tematykę religijną twórczość Tadeusza Boruty wpisuje się w nurt realizmu symbolicznego. Jego obrazy cechuje wąska gama kolorystyczna. Artysta imituje swoim bohaterom dynamiczne pozy, szczególnie uwydatnione w wielopostaciowych kompozycjach inspirowanych Apokalipsą. Boruta wprowadza do malarstwa religijnego akt i autoportret, wykracza poza tradycyjne schematy ikonograficzne. Nagość autora służy podkreśleniu egzystencjalnego wymiaru scen, jest również aktywnym wyznaniem wiary.

TADEUSZ BORUTA

(ur. 1. b. 1957)

Painting, drawing. Diploma in Stanisław Rodziński's studio at the Faculty of Painting at the Academy of Fine Arts in Kraków (1983); PhD (2003); postdoctoral degree (2005); professorship (2013). Member of the Polish Academy of Arts and Sciences. Curator of exhibitions, author of books on art. In the 1980s one of the founders of the independent culture movement. Since 2010 he has been the head of the Painting Department at the Institute of Fine Arts of the University of Rzeszów. Creates polychromes, stained glass, and monumental paintings in ecclesiastical and other buildings. The work of Tadeusz Boruta, dominated by religious themes, belongs to symbolic realism. His paintings are characterised by limited colour range. The artist reproduces intricately draped fabrics, applies bold perspective solutions and gives his characters dynamic poses, particularly striking in multiform compositions inspired by the Apocalypse. Boruta introduces nudes and self-portrait to religious painting, venturing beyond traditional iconographic schemes. The author's nudity serves to emphasise the existential dimension of the scenes and is an active profession of faith.

CZY INSPIRUJE CIĘ TRADYCJA KRAKOWA?
JEŚLI TAK, TO W JAKI SPOSÓB ODZWIĘDZIA SIĘ TO W TWOICH PRACACH?

W różnych wypowiedziach podkreślałem, jak istotne dla mnie jest dziedzictwo kulturowe Krakowa. Tu wzrastając i kształcąc się, chłonęłam dawną i współczesną sztukę, architekturę, teatr, literaturę, muzykę... Jestem figuratywną, mój debiut przypadł na lata 80., więc oczywiście najbliższą była mi tradycja malarstwa krakowskiego mająca początek w twórczości Jana Matejki i Jacka Malczewskiego, a znajdująca w XX wieku swoich kontynuatorów w artystach grupy Wprost. Gdybym jednak miał wskazać jedno krakowskie dzieło, które mnie inspirowało i ciągle fascynuje, to wymienilibym ołtarz Wita Stwosza w kościele Mariackim. Dzieło to emanuje religijną ekstazą uwiecznioną w realistycznie wyrzeźbionych ciałach. Jest w nim połączenie późnogotyckiej stylizacji z niemal naturalistycznym obrazowaniem ciała. Nie brak mu teatralnego, ekstatycznego patosu, który jednak ukazuje jakąś egzystencjalną prawdę o człowieku. Jako twórca zawsze stawiałem sobie za zadanie znalezienie formy plastycznej wyrażającej, jak to ma miejsce w dziele Wita Stwosza, kondycję duchową człowieka egzystującego w jakimś realnym „tu i teraz”, obrazującej ludzkie ciało w jego fizyczności, które jednocześnie manifestuje głód duchowości.

DO YOU FIND THE KRAKOW TRADITION INSPIRING? IF SO, HOW IS THIS REFLECTED IN YOUR WORKS?

I have emphasised on many occasions that the cultural heritage of Krakow is important to me. I grew up and went to school in Krakow, and this is where I absorbed ancient and modern art, architecture, theatre, literature, and music... I am a figurative artist, my debut was in the 1980s, so of course the closest to me has been the tradition of Krakow painting that originated with the works of Jan Matejko and Jacek Malczewski, and found its followers in the 20th century in the artists of the Wprost group. However, if I were to name one Krakow work that inspired me and still fascinates me, I would mention the Wit Stwosz altar in St Mary's Church. This work emanates religious ecstasy captured in realistically sculpted bodies. It is a combination of the late Gothic with almost naturalistic representation of bodies. The altar does have a theatrical, ecstatic pathos, which nevertheless reveals some existential truth about man. As an artist, I have always set myself the task of finding a visual form that expresses, as in Wit Stwosz's work, the spiritual condition of man existing in some real here-and-now, work that represents the human body in its physicality, while simultaneously manifesting a hunger for spirituality.

JAKIE POWINNY BYĆ ZADANIA SZTUKI?

Zadania sztuce stawiały ideologie. Ja ideologiem nie jestem i nie mam takich ambicji. Co najwyżej mogę stwierdzić, jakie zadania stawiam sobie w mojej twórczości. Nie będę tu oryginalny, gdyż sztuka jest dla mnie wyrażaniem siebie przez formę plastyczną, muzyczną, literacką... Pragnę przede wszystkim być autentyczny, dlatego wyrażanie siebie rozumiem jako unaocznianie stanu mego „ja” w konkretnym miejscu i czasie, uwikłanego w relacje dialogiczne, społeczne

WHAT SHOULD BE THE GOALS OF ART?

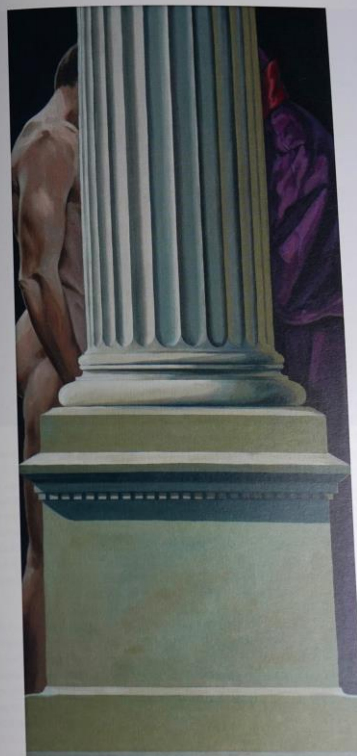
Ideology determines the goals of art. I am not an ideologue and I have no such ambitions. At most, I can say what the tasks are that I set myself in my work. I won't be original here, because art is for me an expression of myself through a visual, musical, or literary form. I want to be authentic above all, and thus I understand expressing myself as revealing the state of my "I" in a specific place and time, which

I kulturowe, będącego w jakimś poczuciu status quo, a jednocześnie próbującego przekraczać te uwarunkowania. Natomiast odniesienie do pojęcia formy zakłada istnienie „imperatywu formy” wytyczającego kierunek działań artystycznych i podstawę osądu tychże. Jak uczyć dzieła sztuki, może on być redefiniowany, niemniej, malując, przede wszystkim pracuję nad formą, przez którą próbuję się wyrazić.

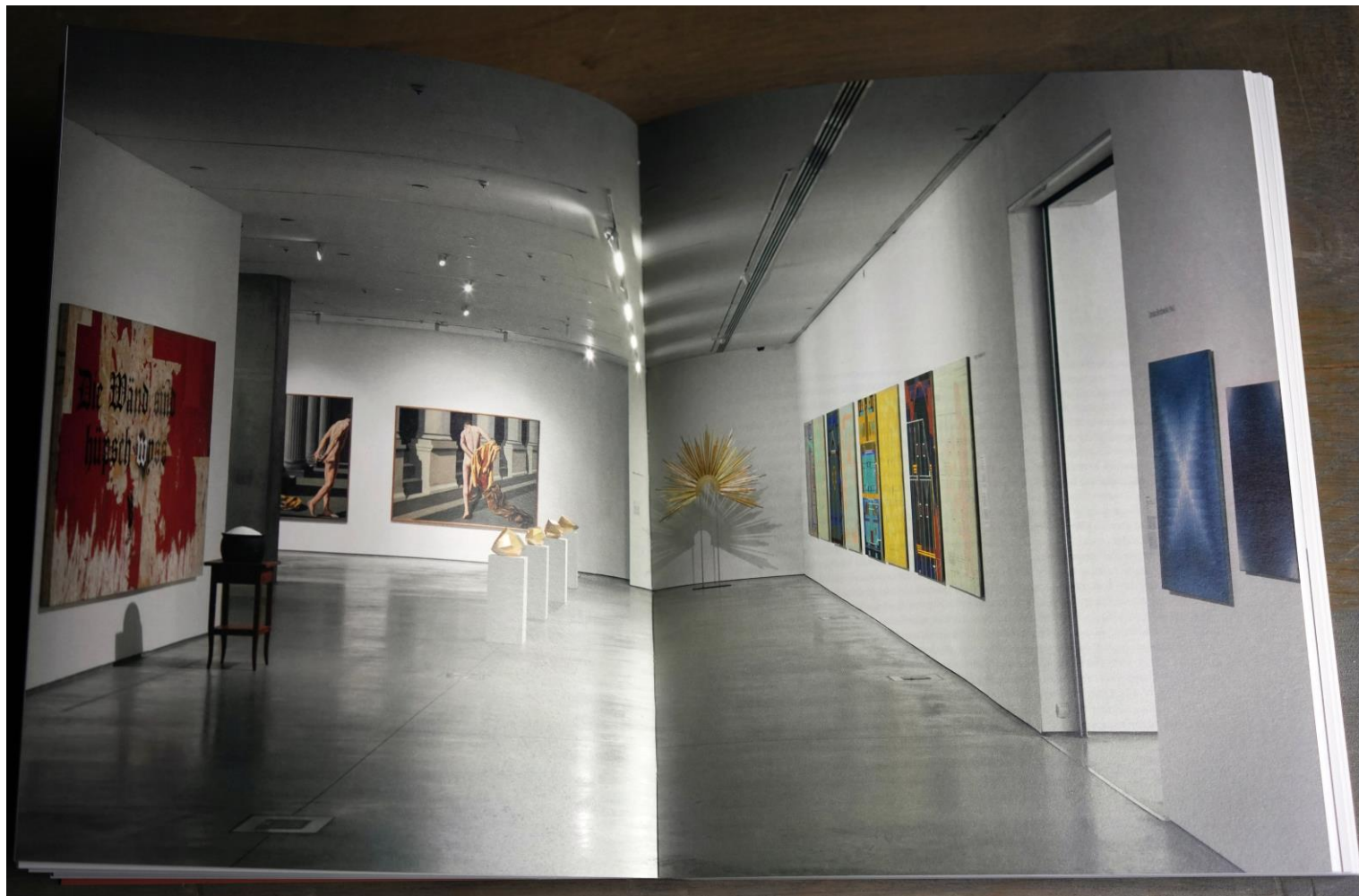
is entangled in dialogical, social and cultural relations, and being in some sense a status quo, and at the same time trying to transcend these conditions. On the other hand, the reference to the notion of form presupposes the existence of a 'form imperative' which guides the direction of artistic actions and the basis of their judgment. As the history of art teaches, it can be redefined; however, while painting, I am primarily working on the form by which I am trying to express myself.

Św. Franciszek oddaje się pod opiekę Kościoła II, 2003, olej / płótno, 200 × 190 cm
St Francis Entrusts Himself to the Care of the Church II, 2003, oil / canvas, 200 × 190 cm

Św. Franciszek oddaje się pod opiekę Kościoła, 2003, olej / płótno, 195 × 85 cm
St Francis Entrusts Himself to the Care of the Church, 2003, oil / canvas, 195 × 85 cm

Fragment ekspozycji z obrazami Tadeusza Boruty

„Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969” | 'Artists from Krakow: The Generation 1950–1969'

883 wyświetlenia • 15 sty 2021

👍 6 🗨 NIE PODOBA MI SIĘ ➦ UDOSTĘPNIJ ➦ ZAPISZ ...

Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOCAK

1,79 tys. subskrybentów

SUBSKRYBUJ

// for English scroll down //

Wystawa „Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969”

Artyści: Bogdan Achimescu, Bogusław Bachorczyk, Zbigniew Bajek, Andrzej Bednarczyk, Tamara Berdowska, Tadeusz Boruta, Robert Bubel, Halina Cader, Marek Chlanda, Marek Chołoniewski, Ignacy Czwartos, Wojciech Cwierniewicz, Marta Deskur, Alek Janicki, Krzysztof Klimek, Stanisław Koba, Wojciech Kopczyński, Piotr Lutyński, Krystyna Orzech, Marcin Pawłowski, Lech Polcyn, Artur Przebindowski, Adam Rzepecki, Zbigniew Sałaj, Łukasz Skąpski, Jacek Sroka, Grzegorz Sztwiertnia, Artur Tajber, Tomasz Vetulani, Wojciech Wilczyk, Alicja Żebrowska

Kuratorzy: Monika Koziół, Martyna Sobczyk

Czas trwania wystawy: 29.10.2020–*

Miejsce: budynek A, poziom 0

Wystawa prezentuje twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To trzecia ekspozycja z cyklu zainaugurowanego przez MOCAK w październiku 2015 roku. Celem tej serii jest przegląd sztuki w mieście, które przez wieki było jej stolicą.

Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie, dystans do świata, poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji. Dla wielu z tych artystów ma znaczenie czas studiów w krakowskiej Akademii, kiedy musieli się zderzyć z tradycją uczelni – przyjąć jej zasady lub się im przeciwstawić. Kolejnym wyzwaniem była konieczność ustosunkowania się do filozofii sztuki przekazywanej przez wykładowców, między innymi Janinę Kraupe-Świdorską, Jerzego Nowosielskiego, Zbigniewa Grzybowskiego, Mieczysława Wejmana. Jednak wspólnota doświadczeń, współdzielenie pracowni, praca dydaktyczna na ASP i Uniwersytecie Pedagogicznym, przynależność do związków nie ukształtowały jednorodnego środowiska artystycznego.

Celem wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał obrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty i instalacje.

Opis deskryptywny filmu:

Na ekranie Monika Koziół, kuratorka wystawy. Jest ubrana w czerwoną sukienkę w biało-niebiesko-czarne wzory. Stoi na jasnym tle. W prawym dolnym rogu ekranu tłumaczka PJM. Pojawia się seria

YouTube

Szukaj

//

'Artists from Krakow: The Generation 1950–1969'

Curators: Monika Koziół, Martyna Sobczyk

Duration: 29.10.2020–*

Radio Kraków / Galerie # Wystawa "Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969" w Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK w Krakowie

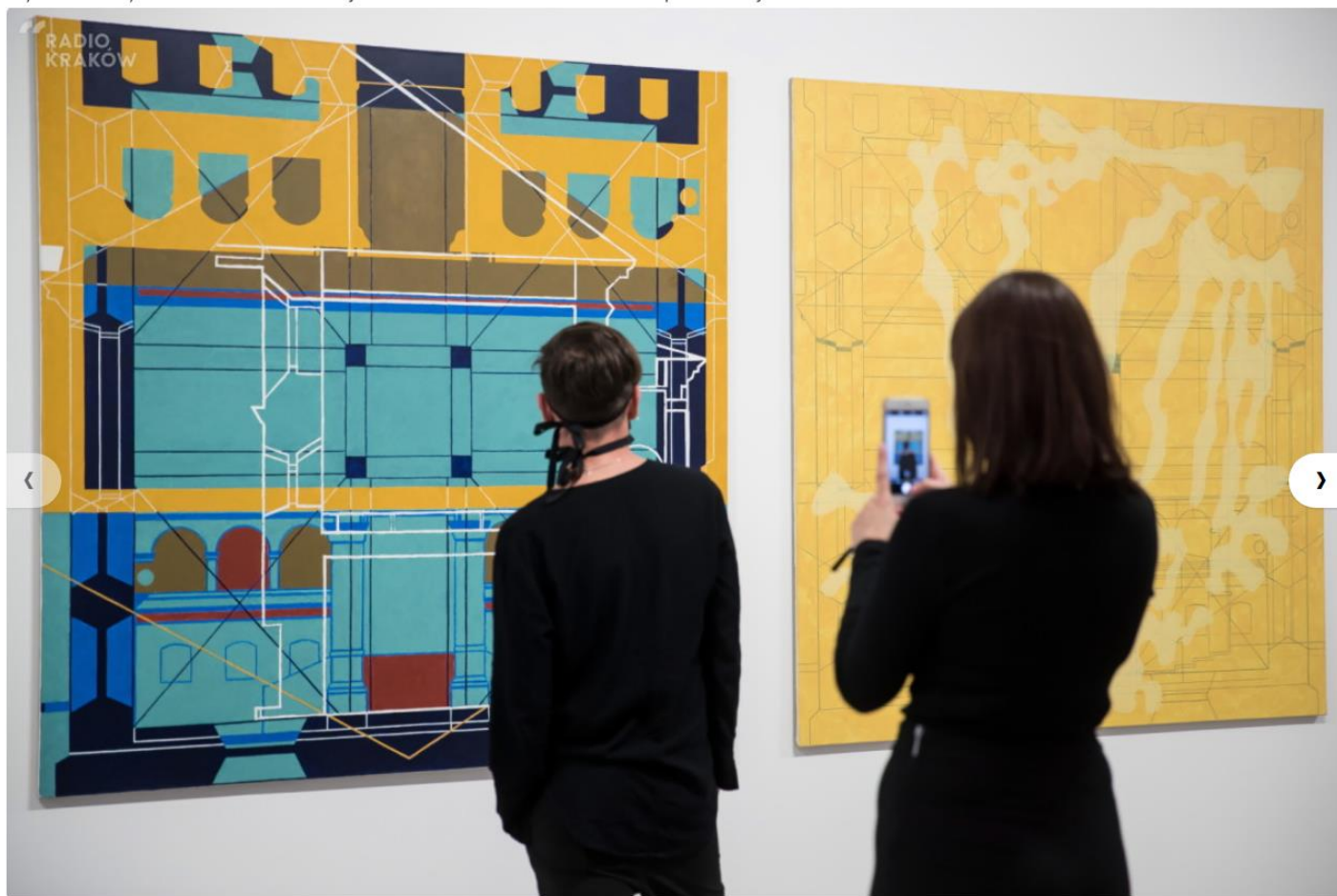
Wystawa "Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969" w Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK w Krakowie

A A A

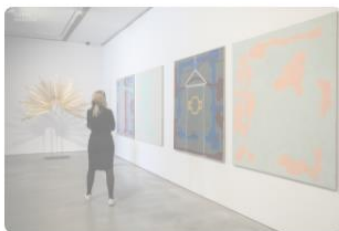
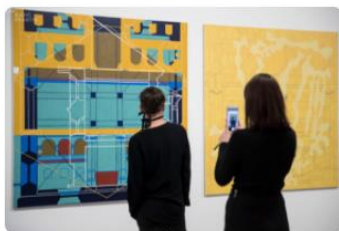

📅 Czwartek, 2020.10.29 14:46 (Edytowany Niedziela, 2021.05.30 03:31)

Wystawa "Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969" w Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK w Krakowie

1/13

Pokaż Tweetnij Udostępnij

Wystawa prezentuje twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To trzecia ekspozycja z cyklu zainaugurowanego przez MOCAK w październiku 2015 roku. Fot. PAP/Łukasz Gągulski

▼ Aktualności

[Archiwum](#)
[Historia](#)
[Nagrody i wyróżnienia](#)
[Misja, cele i strategia](#)
[Budynek](#)
[Zespół](#)
[► Rada Muzeum](#)
[Partnerzy](#)
[► Dotacje](#)
[Kronika MOCAK-u](#)
[► Kossakówka](#)
[Strona główna](#) » [O Muzeum](#) » [Aktualności](#)

 » Wirtualne oprowadzanie po wystawie *Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969* z udziałem kuratorek | #MOCAKonline

Wirtualne oprowadzanie po wystawie *Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969* z udziałem kuratorek | #MOCAKonline

[Przejdź do
wystawy](#)

04.02.2021 godz. 19

Opublikowano: 21.01.2021

W czwartek 4 lutego o godzinie 19 zapraszamy na oprowadzenie online po wystawie *Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969*.
 O pracach opowiedzą kuratorki – Monika Kozioł i Martyna Sobczyk.

Ekspozycja prezentuje twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To trzecia wystawa z cyklu
 zainaugurowanego przez MOCAK w październiku 2015 roku. Celem tej serii jest przegląd sztuki w mieście, które przez wieki było
 jej stolicą.

Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej
 wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie, dystans do świata,
 poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji.

Celem wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców
 pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał zobrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń
 tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty i instalacje. Część autorów odniosła
 międzynarodowe sukcesy, część tworzy w lokalnej prywatności. Dzięki temu zestawieniu ekspozycja rozszerza obraz krakowskiej
 sceny artystycznej.

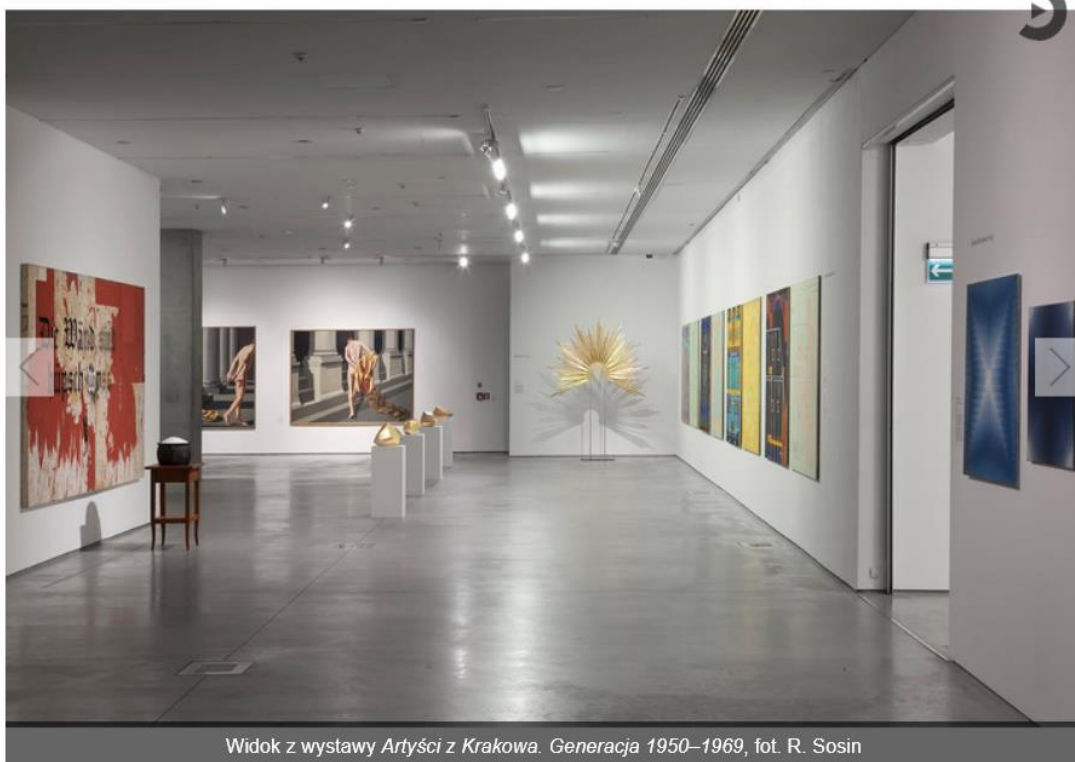
[Więcej informacji o wystawie >>](#)

W trakcie wydarzenia będzie można zadawać pytania na [Facebooku Muzeum](#).

**Zwiedzanie odbędzie się wyłącznie w formie transmisji online za pomocą platformy [PLAY KRAKÓW](#). Wstęp 2 zł, bilety do
 kupienia [pod tym linkiem >>](#)**

Ukazała się również publikacja towarzysząca wystawie. Więcej informacji [tutaj >>](#)

W związku z czasowym zamknięciem muzeów z powodu pandemii COVID-19 czas trwania wystawy *Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969* został przedłużony. Data zamknięcia ekspozycji będzie opublikowana na stronie internetowej Muzeum: [www.mocak.pl](#)

Widok z wystawy *Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969*, fot. R. Sosin

MOCAK: Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969

Luiza Poreda, 2 listopada 2020

Na prezentowanej w krakowskim Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK wystawie pokazano twórczość artystów urodzonych w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych ubiegłego wieku, żyjących w Krakowie. To już trzecia ekspozycja przygotowana w ramach cyklu, który rozpoczął się w 2015 roku, a którego celem jest ukazanie sztuki osób związanych z małopolską stolicą.

Tadeusz Boruta, „Św. Franciszek oddaje się pod opiekę Kościoła”, źródło: MOCAK.

To właśnie w Krakowie otwarto w 1818 roku pierwszą akademię sztuk pięknych, w 1879 roku pierwsze muzeum narodowe, a trzy lata później – pierwszy w naszym kraju instytut historii sztuki. Tutaj również narodziła się Młoda Polska, jak również tak ważne dla historii polskiej sztuki I oraz II Grupa Krakowska.

Realia PRL

art in house

Aukcje

Galeria Online

Artyści

Art Magazine

akademii filozofii sztuki. Mimo wspólnej, trudnej rzeczywistości, przynależność do związków oraz działania w tych samych pracowniach, środowisko artystyczne tamtych czasów nie było jednorodne.

W tej krakowskiej galerii sztuki zobaczyć można różnorodność inspiracji i tendencji tamtego pokolenia, a analiza twórczości poszczególnych artystów umożliwiła wyłonienie dzieł o dużym potencjale filozoficznym. Ekspozycja nie ma ram tematycznych ani medialnych, dzięki czemu zobaczymy tu dzieła z obszaru malarstwa, rysunku, fotografii, jak również obiekty i instalacje. Obejmuje twórczość zarówno uznanych szeroko twórców, jak również tych, których działalność artystyczna nie była mocno zauważona.

Wystawę „Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969” można oglądać w Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOCAK do 21 marca 2021 roku.

Polecamy!

A person with long dark hair, seen from behind, stands in a gallery space. They are looking at a wall covered with numerous small, black and white photographs. The photographs are arranged in a grid-like pattern on the wall. The floor is light-colored and reflective. The lighting is soft, creating a contemplative atmosphere.

A woman with long dark hair is seen from the side, looking at a small white vase containing dried flowers. The vase sits on a white circular base. In the background, a large abstract painting with blue and white tones is displayed on a wall.

A man in a brown jacket and backpack is looking at a colorful abstract painting in a gallery. The painting features bold colors like yellow, blue, and red. There are other framed artworks on the walls in the background.

NAJNOWSZE

Dziś w Turcji: Kaczyński już dawno nie był w tym kraju, nie odwiedził Kalesi, nie miał audiencji u królowej

Stracił 80% na giełdzie i okradzie przesyłki: Niemcy, Ułgubieniec i dotychczasowy premier NIKIĆ z Ukrainą nie będzie

Wojnę?   Zgłoś błąd

Szczyt UE: agresja militarna wobec Ukrainy przyspiesza politykę migracyjną, konsekwencje, w tym sankcje

Stracił 80%

Brzoza: programista. Miał kolejno na Bielskim obywateli i swoich rodziców

Stracił 80%

Szere przepięknie zaparkowane białokosy

WYSTAWA "ARTYŚCI Z KRAKOWA. GENERACJA 1950-1969"

Artyści: Bogdan Achimescu, Bogusław Bachorczyk, Zbigniew Bajek, Andrzej Bednarczyk, Tamara Berdowska, Tadeusz Boruta, Robert Bubel, Halina Cader, Marek Chlanda, Marek Choloniewski, Ignacy Czwartos, Wojciech Ćwiertniewicz, Marta Deskur, Alek Janicki, Krzysztof Klimek, Stanisław Koba, Wojciech Kopczyński, Piotr Lutyński, Krystyna Orzech, Marcin Pawłowski, Lech Polcyn, Artur Przebindowski, Adam Rzepecki, Zbigniew Salaj, Łukasz Skąpski, Jacek Sroka, Grzegorz Szwertnia, Artur Tajber, Tomasz Jerzy Vetulani, Wojciech Wilezyk, Alicja Żebrowska
Kuratorzy: Monika Kozioł, Martyna Sobczyk
Czas trwania: 29.10.2020–21.3.2021
Otwarcie: 29.10.2020

Dodano:
09.10.2020

Wystawa prezentuje twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To trzecia ekspozycja z cyklu zainaugurowanego przez MOCAK w październiku 2015 roku. Celem tej serii jest przegląd sztuki w mieście, które przez wieki było jej stolicą.

W Krakowie otwarto pierwszą akademię sztuk pięknych (1818), pierwsze muzeum narodowe (1879) oraz pierwszy instytut historii sztuki (1882) w Polsce. To pod Wawelem narodziły się Młoda Polska czy kluczowe dla historii polskiej sztuki współczesnej I i II Grupa Krakowska. Niezgoda twórców na zastaną rzeczywistość pozostawała w kontrze do lokalnego konserwatyzmu, bo jak zauważył Boy-Żeleński, „sztuka w Krakowie to była jedyną siłą, która się mogła przeciwstawić pałacom”.

Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie, dystans do świata, poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji. Dla wielu z tych artystów ma znaczenie czas studiów w krakowskiej Akademii, kiedy musieli się zderzyć z tradycją uczelni – przyjąć jej zasady lub się im przeciwstawić. Kolejnym wyzwaniem była konieczność ustosunkowania się do filozofii sztuki przekazywanej przez wykładowców, między innymi Janinę Kraupe-Świdorską, Jerzego Nowosielskiego, Zbigniewa Grzybowskiego, Mieczysława Wejmana. Jednak wspólnota doświadczeń, współdzielenie pracowni, praca dydaktyczna na ASP i Uniwersytecie Pedagogicznym, przynależność do związków nie ukształtowały jednolitego środowiska artystycznego.

Celem wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał zobrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty, instalacje i performans w formie dokumentacji wideo. Część autorów odniosła międzynarodowe sukcesy, część tworzy w lokalnej prywatności. Dzięki temu zestawieniu ekspozycja rozszerza obraz krakowskiej sceny artystycznej.

W towarzyszącej wystawie polsko-angielskiej publikacji, planowanej na początek listopada 2020 roku, znajdują się teksty kuratorów, Marii Hussakowskiej, Agnieszki Jankowskiej-Marzec i Sebastiana Stankiewicza kreślące lokalny kontekst prezentowanej sztuki. Druga część obejmować będzie biogramy artystów, zdjęcia pracowni oraz reprodukcje dzieł prezentowanych na wystawie. Uzupełnieniem będą odpowiedzi twórców na pytania: „Czy inspiruje Cię tradycja Krakowa? Jeśli tak, to w jaki sposób odzwierciedla się to w Twoich pracach?” oraz „Jakie powinny być zadania sztuki?”. Ostatnie z nich zostało zadane przez Mieczysława Porębskiego w związku z I Wystawą Sztuki Nowoczesnej w Pałacu Sztuki w 1948 roku.

Jacek Sroka, *Suprematyzm o mierte*, 2013, olej / płótno, 200 × 180 cm, courtesy J. Sroka

Miejsce:
Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOCAK, Budynek A, poziom
www wydarzenia:
www.mocak.pl/artysty-z-krakowa-generacja-1950-1969#

 Kraków

MUZEUM
SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ
W KRAKOWIE

MOC AK

MUSEUM
OF CONTEMPORARY ART
IN KRAKOW

TADEUSZ BORUTA, ŚW. FRANCISZEK ODDAJE SIĘ POD OPIEKĘ KOŚCIOŁA | ST FRANCIS ENTRUSTS HIMSELF TO THE CARE OF THE CHURCH, 2003, OLEJ / PŁÓTNO | OIL / CANVAS, 185 x 275 CM, COURTESY T. BORUTA

Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969 Wystawa prezentuje twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To trzecia ekspozycja z cyklu zainaugurowanego przez MOC AK w październiku 2015 roku. Celem tej serii jest przegląd sztuki w mieście, które przez wieki było jej stolicą. W Krakowie otwarto pierwszą akademię sztuk pięknych (1818), pierwsze muzeum narodowe (1879) oraz pierwszy instytut historii sztuki (1882) w Polsce. To pod Wawelem narodziły się Młoda Polska czy kluczowe dla historii polskiej sztuki współczesnej I i II Grupa Krakowska. Niezgoda twórców na zastaną rzeczywistość pozostawała w kontrze do lokalnego konserwatyzmu, bo jak zauważył Boy-Żeleński, „sztuka w Krakowie to była jedyna siła, która się mogła przeciwstawić pałacom”[1]. Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie, dystans do świata, poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji. Dla wielu z tych artystów ma znaczenie czas studiów w krakowskiej Akademii, kiedy musieli się zderzyć z tradycją uczelni – przyjąć jej zasady lub się im przeciwstawić. Kolejnym wyzwaniem była konieczność ustosunkowania się do filozofii sztuki przekazywanej przez wykładowców, między innymi Janinę Kraupe-Świdorską, Jerzego Nowosielskiego, Zbigniewa Grzybowskiego, Mieczysława Wejmana. Jednak wspólnota doświadczeń, współdzielenie pracowni, praca dydaktyczna na ASP i Uniwersytecie Pedagogicznym, przynależność do związków nie ukształtowały jednorodnego środowiska artystycznego. Celem

wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał zobrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty i instalacje. Część autorów odniosła międzynarodowe sukcesy, część tworzy w lokalnej prywatności. Dzięki temu zestawieniu ekspozycja rozszerza obraz krakowskiej sceny artystycznej. W towarzyszącej wystawie polsko-angielskiej publikacji, planowanej na początek listopada 2020 roku, znajdą się teksty kuratorów, Marii Hussakowskiej, Agnieszki Jankowskiej-Marzec i Sebastiana Stankiewicza kreślące lokalny kontekst prezentowanej sztuki. Druga część obejmować będzie biogramy artystów, zdjęcia pracowni oraz reprodukcje dzieł prezentowanych na wystawie. Uzupełnieniem będą odpowiedzi twórców na pytania: „Czy inspiruje Cię tradycja Krakowa? Jeśli tak, to w jaki sposób odzwierciedla się to w twoich pracach?” oraz „Jakie powinny być zadania sztuki?”. Ostatnie z nich zostało zadane przez Mieczysława Porębskiego w związku z I Wystawą Sztuki Nowoczesnej w Pałacu Sztuki w 1948 roku. [1] T. Boy-Żeleński, *Znasz-li ten kraj*, w: tegoż, *Boy o Krakowie*, oprac. H. Markiewicz, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1974, s. 26.

29.10 - 21.03.2021

11:00 - 19:00

Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969

Wystawa prezentuje twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To trzecia ekspozycja z cyklu zainaugurowanego przez MOCaK w październiku 2015 roku. Celem tej serii jest przegląd sztuki w mieście, które przez wieki było jej stolicą.

W Krakowie otwarto pierwszą akademię sztuk pięknych (1818), pierwsze muzeum narodowe (1879) oraz pierwszy instytut historii sztuki (1882) w Polsce. To pod Wawelem narodziły się Młoda Polska czy kluczowe dla historii polskiej sztuki współczesnej I i II Grupa Krakowska. Niezgoda twórców na zastaną rzeczywistość pozostawała w kontrze do lokalnego konserwatyzmu, bo jak zauważył Boy-Żeleński, „sztuka w Krakowie to była jedyna siła, która się mogła przeciwstawić pałacom”[1].

Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie, dystans do świata, poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji. Dla wielu z tych artystów ma znaczenie czas studiów w krakowskiej Akademii, kiedy musieli się zderzyć z tradycją uczelni – przyjąć jej zasady lub się im przeciwstawić. Kolejnym wyzwaniem była konieczność ustosunkowania się do filozofii sztuki przekazywanej przez wykładowców, między innymi Janinę Kraupe-Świdorską, Jerzego Nowosielskiego, Zbigniewa Grzybowskiego, Mieczysława Wejmana. Jednak wspólnota doświadczeń, współdzielenie pracowni, praca dydaktyczna na ASP i Uniwersytecie Pedagogicznym, przynależność do związków nie ukształtowały jednorodnego środowiska artystycznego.

Celem wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał zobrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty i instalacje. Część autorów odniosła międzynarodowe sukcesy, część tworzy w lokalnej prywatności. Dzięki temu zestawieniu ekspozycja rozszerza obraz krakowskiej sceny artystycznej.

W towarzyszącej wystawie polsko-angielskiej publikacji, planowanej na początek listopada 2020 roku, znajdą się teksty kuratorów, Marii Hussakowskiej, Agnieszki Jankowskiej-Marzec i Sebastiana Stankiewicza kreślące lokalny kontekst prezentowanej sztuki. Druga część obejmować będzie biogramy artystów, zdjęcia pracowni oraz reprodukcje dzieł prezentowanych na wystawie. Uzupełnieniem będą odpowiedzi twórców na pytania: „Czy inspiruje Cię tradycja Krakowa? Jeśli tak, to w jaki sposób odzwierciedla się to w twoich pracach?” oraz „Jakie powinny być zadania sztuki?”. Ostatnie z nich zostało zadane przez Mieczysława Porębskiego w związku z I Wystawą Sztuki Nowoczesnej w Pałacu Sztuki w 1948 roku.

[1] T. Boy-Żeleński, *Znasz-li ten kraj*, w: tegoż, *Boy o Krakowie*, oprac. H. Markiewicz, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1974, s. 26.

Artyści z Krakowa | Nowa wystawa w MOCAK-u

Wtorek, 3
Listopada 2020, 13:48

To trzecia ekspozycja z cyklu zainaugurowanego przez MOCAK w październiku 2015 roku. Celem tej serii jest przegląd sztuki w mieście, które przez wieki było jej stolicą.

W Krakowie otwarto pierwszą akademię sztuk pięknych (1818), pierwsze muzeum narodowe (1879) oraz pierwszy instytut historii sztuki (1882) w Polsce. To pod Wawelem narodziły się Młoda Polska czy kluczowe dla historii polskiej sztuki współczesnej I i II Grupa Krakowska. Niezgoda twórców na zastaną rzeczywistość pozostawała w kontrze do lokalnego konserwatyzmu, bo jak zauważył Boy-Żeleński, „sztuka w Krakowie to była jedyna siła, która się mogła przeciwstawić pałacom”[1].

Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie, dystans do świata, poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji. Dla wielu z tych artystów ma znaczenie czas studiów w krakowskiej Akademii, kiedy musieli się zderzyć z tradycją uczelni – przyjąć jej zasady lub się im przeciwstawić. Kolejnym wyzwaniem była konieczność ustosunkowania się do filozofii sztuki przekazywanej przez wykładowców, między innymi Janinę Kraupe-Świdorską, Jerzego Nowosielskiego, Zbigniewa Grzybowskiego, Mieczysława Wejmana. Jednak wspólnota doświadczeń, współdzielenie pracowni, praca dydaktyczna na ASP i Uniwersytecie Pedagogicznym, przynależność do związków nie ukształtowały jednorodnego środowiska artystycznego.

Celem wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał zobrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty i instalacje. Część autorów odniosła międzynarodowe sukcesy, część tworzy w lokalnej prywatności. Dzięki temu zestawieniu ekspozycja rozszerza obraz krakowskiej sceny artystycznej.

W towarzyszącej wystawie polsko-angielskiej publikacji, planowanej na początek listopada 2020 roku, znajdą się teksty kuratorów, Marii Hussakowskiej, Agnieszki Jankowskiej-Marzec i Sebastiana Stankiewicza kreślące lokalny kontekst prezentowanej sztuki. Druga część obejmować będzie biogramy artystów, zdjęcia pracowni oraz reprodukcje dzieł prezentowanych na wystawie. Uzupełnieniem będą odpowiedzi twórców na pytania: „Czy inspiruje Cię tradycja Krakowa? Jeśli tak, to w jaki sposób odzwierciedla się to w twoich pracach?” oraz „Jakie powinny być zadania sztuki?”. Ostatnie z nich zostało zadane przez Mieczysława Porębskiego w związku z I Wystawą Sztuki Nowoczesnej w Pałacu Sztuki w 1948 roku.

Wydarzenie na Facebooku: <https://www.facebook.com/events/4403194783087945/>

Strona muzeum: <https://www.mocak.pl/>

Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969

29 października 2020 – 21 marca 2021

Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969

MOC AK Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie

Budynek A, poziom 0

Otwarcie: 29.10.2020

Czas trwania wystawy: 29.10.2020 – 21.03.2021

Kuratorzy: Monika Kozioł, Martyna Sobczyk

Wystawa prezentuje twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To trzecia ekspozycja z cyklu zainaugurowanego przez MOC AK w październiku 2015 roku. Celem tej serii jest przegląd sztuki w mieście, które przez wieki było jej stolicą.

W Krakowie otwarto pierwszą akademię sztuk pięknych (1818), pierwsze muzeum narodowe (1879) oraz pierwszy instytut historii sztuki (1882) w Polsce. To pod Wawelem narodziły się Młoda Polska czy kluczowe dla historii polskiej sztuki współczesnej I i II Grupa Krakowska. Niezgoda twórców na zastaną rzeczywistość pozostawała w kontrze do lokalnego konserwatyzmu, bo jak zauważył Boy-Żeleński, „sztuka w Krakowie to była jedyna siła, która się mogła przeciwstawić pałacom” (T. Boy-Żeleński, *Znasz-li ten kraj, w: tegoż, Boy o Krakowie*, oprac. H. Markiewicz, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1974, s. 26.).

Tadeusz Boruta, *Św. Franciszek oddaje się pod opiekę Kościoła* | 2003, olej / płótno, 185 × 275 cm, courtesy T. Boruta

Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie,

dystans do świata, poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji. Dla wielu z tych artystów ma znaczenie czas studiów w krakowskiej Akademii, kiedy musieli się zderzyć z tradycją uczelni – przyjąć jej zasady lub się im przeciwstawić. Kolejnym wyzwaniem była konieczność ustosunkowania się do filozofii sztuki przekazywanej przez wykładowców, między innymi Janinę Kraupe-Świdorską, Jerzego Nowosielskiego, Zbigniewa Grzybowskiego, Mieczysława Wejmana. Jednak wspólnota doświadczeń, współdzielenie pracowni, praca dydaktyczna na ASP i Uniwersytecie Pedagogicznym, przynależność do związków nie ukształtowały jednorodnego środowiska artystycznego.

Jacek Sroka, *Suprematismo o muerte!* | 2013, olej / płótno, 200 × 180 cm, courtesy J. Sroka

Celem wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał zobrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty i instalacje. Część autorów odniosła międzynarodowe sukcesy, część tworzy w lokalnej prywatności. Dzięki temu zestawieniu ekspozycja rozszerza obraz krakowskiej sceny artystycznej.

Halina Cader, *Joasia*, z cyklu *Portrety* | 1984, akryl, kredka / papier, 70 × 100 cm, courtesy H. Cader

W towarzyszącej wystawie polsko-angielskiej publikacji, planowanej na początek listopada 2020 roku, znajdą się teksty kuratorów, Marii Hussakowskiej, Agnieszki Jankowskiej-Marzec i Sebastiana Stankiewicza kreślące lokalny kontekst prezentowanej sztuki. Druga część obejmować będzie biogramy artystów, zdjęcia pracowni oraz reprodukcje dzieł prezentowanych na wystawie. Uzupełnieniem będą odpowiedzi twórców na pytania: „Czy inspiruje Cię tradycja Krakowa? Jeśli tak, to w jaki sposób odzwierciedla się to w twoich pracach?” oraz „Jakie powinny być zadania sztuki?”. Ostatnie z nich zostało zadane przez Mieczysława Porębskiego w związku z I Wystawą Sztuki Nowoczesnej w Pałacu Sztuki w 1948 roku.

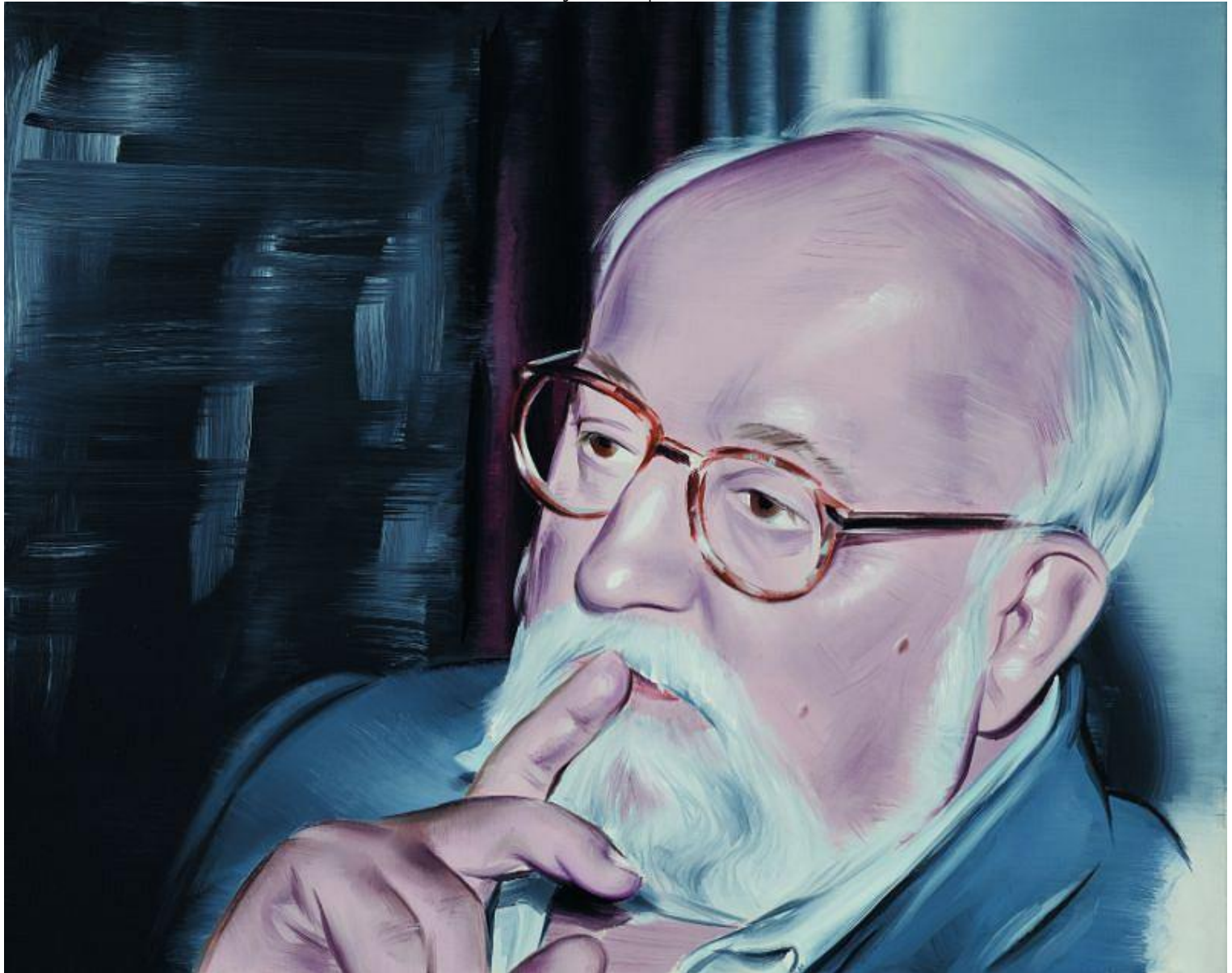
Wojciech Wilczyk, *Łagiewniki, ul. Wrocławska* – 15.04.2017, z cyklu *Słownik polsko-polski* | 2017, fotografia, 70 × 100 cm, courtesy W. Wilczyk

Artyści: Bogdan Achimescu, Bogusław Bachorczyk, Zbigniew Bajek, Andrzej Bednarczyk, Tamara Berdowska, Tadeusz Boruta, Robert Bubel, Halina Cader, Marek Chlanda, Marek Chołoniewski, Ignacy Czwartos, Wojciech Ćwiertniewicz, Marta Deskur, Alek Janicki, Krzysztof Klimek, Stanisław Koba, Wojciech Kopczyński, Piotr Lutyński, Krystyna Orzech, Marcin Pawłowski, Lech Polcyn, Artur Przebindowski, Adam Rzepecki, Zbigniew Sałaj, Łukasz Skąpski, Jacek Sroka, Grzegorz Sztwiertnia, Artur Tajber, Tomasz Vetulani, Wojciech Wilczyk, Alicja Żebrowska.

<https://krakow.wyborcza.pl/krakow/7,35796,27042904,muzea-otwieraja-sie-w-rezimie-sanitarnym-czym-chca-zaskoczyc.html>

Muzea otwierają się w reżimie sanitarnym. Czym chcą zaskoczyć krakowian i turystów?

Małgorzata Skowrońska
4 maja 2021 | 06:28

W tymczasowej siedzibie Bunkra Sztuki można obejrzeć wystawę poświęconą Krzysztofowi Pendereckiemu (Mat.pras.)

Gotowi na otwarcie muzeów i galerii? Trzecia fala pandemii powoli opada, a rząd zezwolił na otwarcie instytucji kultury od 4 maja. - Trochę na żywo, a trochę online. Zapraszamy do świata sztuki - mówi Magdalena Gajoch z NCK.

Żadne badania epidemiczne nie wskazywały na to, że muzea są poważnym źródłem zakażeń koronawirusem, ale rząd zdecydował się zamknąć instytucje kultury. Choć frekwencja w galeriach i na wystawach nie jest zazwyczaj wysoka, a placówki zapewniały, że są w stanie zapewnić zwiedzającym bezpieczeństwo i przestrzegają reżimu sanitarnego, to je także objął lockdown. Na szczęście trzecia fala pandemii opada, a rząd postanowił, że od 4 maja można uruchomić muzea. Sprawdziliśmy, na jakie wystawy warto się wybrać.

MOCAK nie próżnował w czasie lockdownu. Część zaplanowanych wydarzeń można było śledzić online. Nic jednak nie zastąpi bezpośredniego kontaktu ze sztuką (Jak oddać przez ekran fakturę obrazu, przestrzenność i wielkość nowoczesnej instalacji?). Krakowskie muzeum sztuki współczesnej rusza już od 4 maja. - Po przerwie związanej z obostrzeniami wynikającymi z pandemii ponownie będzie można oglądać wystawy w Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOCAK. Dla odwiedzających przygotowaliśmy upominki - zachęcają pracownicy placówki.

Na co warto wybrać się do muzeum na Zabłociu? Ci, którzy jeszcze nie widzieli wystawy „Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969”, choćby dla niej powinni odwiedzić MOCAK. To już trzecia odsłona tego cyklu i zbiór dzieł – obrazów, obiektów, instalacji oraz fotografii 31 twórców, którzy dorastali w czasach PRL-u, a specyfika tego okresu wpłynęła w mniejszym bądź większym stopniu na ich twórczość artystyczną.

– Wybór prac na wystawę nie był ograniczony kluczem tematycznym czy medialnym. Ekspozycja stanowi wycinek krakowskiego środowiska artystycznego, ukazuje różne postawy twórcze. W wielu przypadkach, m.in. u Jacka Sroki, Adama Rzepeckiego, Tadeusza Boruty, Tamary Berdowskiej, prezentowane prace są kwintesencją ich filozofii sztuki – mówi Monika Kozioł, współkuratorka wystawy.

Dziś w Krakowie Kalendarium wydarzeń kulturalnych (zaprasza.eu)

WYDARZENIE ARCHIWALNE, już zakończone

Artysty z Krakowa | Artists from Krakow

**MODAK Muzeum Sztuki Współczesnej w
Krakowie**
Museum of Contemporary Art
Lipowa 4
Kraków

2. **Wayside** DEAR **FORN**

„Atypici z Krakowa. Generacja 1950–1969”

Artyści: Bogdan Achimescu, Bogdan Bacharezyk, Zbigniew Bajek, Andrzej Bodnarczyk, Tamara Bonowska, Tadeusz Burda, Robert Babel, Halina Gales, Marek Chłondra, Marek Cholewicki, Iwona Chmurska, Wojciech Chwieńciewski, Marta Desha, Marek Janicki, Krystyna Kłimek, Stanisław Koba, Wojciech Kopycki, Piotr Litwinił, Krystyna Orzech, Marcin Pienkowski, Lech Polcyn, Artur Przebiśniewski, Adam Rzepicki, Zbigniew Salaj, Eufazek Słagodzi, Jacek Sroka, Grzegorz Szalwierski, Artur Tajchert, Tomasz Jerzy Wehman, Wojciech Wilczyński, Alicja Zielińska

Murders: Monica Kariel, Marjuna Solberg

Elmencie wystawy: 29.10.2020, godz. 17–21

Okres trwania wystawy: 29.10.2020 – 21.3.2021

Placówka: Endynach A, poziom 8

Wystąpiam przede wszystkim twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To ludzie eksperygują z cyfry, z innymi technologiami przez MOJAK w październiku 2015 roku. Celem tej sesji jest prześląć sztuki w świecie, które przez wielu było jej szlakiem.

W Krakowie ośmiórko pierwszą akademicką sztukę piękną (1818), pierwsze muzeum narodowe (1879) oraz pierwszą instytut historii sztuki (1882) w Polsce. To pod Wawelcem narodziny się Młoda Polska czy klasyczne dla historii polskiej sztuki współczesnej i II Główna Krakowska. Niezgodna twórców na zastaną rzeczywistość postawiała w kontrze do lokalnego konserwatyizmu, bo jak zauważył Boy-Zeński, „szuka w Krakowie to była jedna sala, która się mogła przeciwstawić pałacom”[1].

Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie, dystans do świata, poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji. Dla wielu z tych artystów ma znaczenie czas studiów w krakowskiej Akademii, kiedy musieli się zderzyć z tradycją uczełni – przyjąć jej zasady lub się im przeciwstawić. Kolejnym wyzwaniem była konieczność ustosunkowania się do filozofii sztuki przekazywanej przez wykładowców, między innymi Janinę Kraupe-Swidarską, Jerzego Nowosielskiego, Zbigniewa Grzybowskiego, Mieczysława Wejmana. Jednak wspólnota doświadczeń, współdzielenie pracowni, praca dydaktyczna na ASP i Uniwersytecie Pedagogicznym, przalność do związków nie ukształtowały jednorodnego środowiska artystycznego.

Celem wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał zobrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty, instalacje i performans w formie dokumentacji wideo. Część autorów odniosła międzynarodowe sukcesy, część tworzy w lokalnej prywatności. Dzięki temu zestawieniu ekspozycja rozszerza obraz krakowskiej sceny artystycznej.

W towarzyszącej wystawie polsko-angielskiej publikacji, planowanej na początek listopada 2020 roku, znajdą się teksty kuratorów, Marii Hussakowskiej, Agnieszki Jankowskiej-Marzec i Sebastiana Stankiewicza kreślące lokalny kontekst prezentowanej sztuki. Druga część obejmować będzie biogramy artystów, zdjęcia pracowni oraz reprodukcje dzieł prezentowanych na wystawie. Uzupełnieniem będą odpowiedzi twórców na pytania: „Czy inspiruje Cię tradycja Krakowa? Jeśli tak, to w jaki sposób odzwierciedla się to w twoich pracach?” oraz „Jakie powinny być zadania sztuki?”. Ostatnie z nich zostało zadane przez Mieczysława Porębskiego w związku z I Wystawą Sztuki Nowoczesnej w Pałacu Sztuki w 1948 roku.

[1] T. Boy-Żeleński, *Znasz-li ten kraj*, w: tegoż, *Boy o Krakowie*, oprac. H. Markiewicz, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1974, s. 26.

Wystawa „Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969”

AUTOR: Przegląd | Grudzień 20, 2020

Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969

Artyści: Bogdan Achimescu, Bogusław Bachorczyk, Zbigniew Bajek, Andrzej Bednarczyk, Tamara Berdowska, Tadeusz Boruta, Robert Bubel, Halina Cader, Marek Chlanda, Marek Chołoniewski, Ignacy Czwartos, Wojciech Cwierniewicz, Marta Deskur, Alek Janicki, Krzysztof Klimek, Stanisław Koba, Wojciech Kopczyński, Piotr Lutyński, Krystyna Orzech, Marcin Pawłowski, Lech Polcyn, Artur Przebindowski, Adam Rzepecki, Zbigniew Sałaj, Łukasz Skąpski, Jacek Sroka, Grzegorz Sztwierz, Artur Tajber, Tomasz Vetulani, Wojciech Wilczyk, Alicja Żebrowska

Kuratorzy: Monika Koziół, Martyna Sobczyk

Czas trwania wystawy: 29.10.2020 – 21.03.2021

Miejsce: Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOCAP, ul. Lipowa 4, Budynek A, poziom 0

Wystawa prezentuje twórców związanych z Krakowem urodzonych w latach 50. i 60. To trzecia ekspozycja z cyklu zainaugurowanego przez MOCAP w październiku 2015 roku. Celem tej serii jest przegląd sztuki w mieście, które przez wieki było jej stolicą.

W Krakowie otwarto pierwszą akademię sztuk pięknych (1818), pierwsze muzeum narodowe (1879) oraz pierwszy instytut historii sztuki (1882) w Polsce. To pod Wawelem narodziły się Młoda Polska czy kluczowe dla historii polskiej sztuki współczesnej I i II Grupa Krakowska. Niezgoda twórców na zastaną rzeczywistość pozostawała w kontrze do lokalnego konserwatyzmu, bo jak zauważył Boy-Żeleński, „sztuka w Krakowie to była jedyna siła, która się mogła przeciwstawić pałacom”.

Prezentowanych twórców łączy specyfika czasu, w którym dorastali. Realia PRL-u wymusiły na nich wyznaczenie osobistej wolności. Dochodzono do niej przez kontestatorskie działania, skandale, czy też postawy outsiderskie, dystans do świata, poszukiwania w obrębie mistycyzmu i transcendencji. Dla wielu z tych artystów ma znaczenie czas studiów w krakowskiej Akademii, kiedy musieli się zderzyć z tradycją uczelni – przyjąć jej zasady lub się im przeciwstawić. Kolejnym wyzwaniem była konieczność ustosunkowania się do filozofii sztuki przekazywanej przez wykładowców, między innymi Janinę Kraupe-Świdorską, Jerzego Nowosielskiego, Zbigniewa Grzybowskiego, Mieczysława Wejmana. Jednak wspólnota doświadczeń, współdzielenie pracowni, praca dydaktyczna na ASP i Uniwersytecie Pedagogicznym, przynależność do związków nie ukształtowały jednorodnego środowiska artystycznego.

Celem wystawy jest ukazanie różnorodnych tendencji i źródeł inspiracji tego pokolenia. Analiza dorobku poszczególnych twórców pozwoliła na wyłonienie prac mających największy potencjał obrazowania ich filozofii sztuki. Wystawa nie stawia sobie ograniczeń tematycznych ani medialnych. Prezentujemy malarstwo, rysunek, fotografie, obiekty i instalacje. Część autorów odniosła międzynarodowe sukcesy, część tworzy w lokalnej prywatności. Dzięki temu zestawieniu ekspozycja rozszerza obraz krakowskiej sceny artystycznej.

W towarzyszącej wystawie polsko-angielskiej publikacji, planowanej na początek listopada 2020 roku, znajdują się teksty kuratorów, Marii Hussakowskiej, Agnieszki Jankowskiej-Marzec i Sebastiana Stankiewicza kreślące lokalny kontekst prezentowanej sztuki. Druga część obejmować będzie biogramy artystów, zdjęcia pracowni oraz reprodukcje dzieł prezentowanych na wystawie. Uzupełnieniem będą odpowiedzi twórców na pytania: „Czy inspiruje Cię tradycja Krakowa? Jeśli tak, to w jaki sposób odzwierciedla się to w twoich pracach?” oraz „Jakie powinny być zadania sztuki?”. Ostatnie z nich zostało zadane przez Mieczysława Porębskiego w związku z I Wystawą Sztuki Nowoczesnej w Pałacu Sztuki w 1948 r.

MOCAR Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie / Museum of Contemporary Art

29 maggio alle ore 05:02 · 🌐

🔔 To już ostatni moment, żeby odwiedzić ekspozycje: „Artyści z Krakowa. Generacja 1950–1969” oraz „Marian Eile. Artysta i redaktor”!

👉 W niedzielę 30 maja (ostatni dzień trwania wystaw) zapraszamy na oprowadzania z przewodnikiem w językach polskim (godz. 12 oraz godz. 18) i angielskim (godz. 16). Udział w cenie biletu. Więcej informacji:

[Oprowadzania na koniec wystaw | Guided tours before the exhibitions close](#) | PL, ENG

//

If you haven't seen the exhibition 'Artists from Krakow: The Generation 1950–1969' and 'Marian Eile. Artist and Editor' it's the last moment to visit us! The exhibitions will be open until Sunday, May 30.

On this day, we invite you to join the 👉 GUIDED TOURS 👉 in Polish (at 12 noon and 6 pm) and English (at 4 pm). Entry in the price of the ticket. More information: [Oprowadzania na koniec wystaw | Guided tours before the exhibitions close](#) | PL, ENG

Tadeusz Boruta, „Św. Franciszek oddaje się pod opiekę Kościoła II” | 'St Francis Entrusts Himself to the Care of the Church II', 2003, olej / płótno | oil / canvas, 200 × 190 cm, courtesy T. Boruta

👍 16

Condivisioni: 1

👍 Mi piace

💬 Commenta

➦ Condividi

[Crea nuovo account](#)